Р Е Ш Е Н И Е
№ 2510

гр. София, 14.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 04.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова
ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов
Мария Попова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **4068** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

К. И. Д., чрез процесуалния си представител - адв. И. С., обжалва решение от 06.03.2013 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 111 състав, по Н. дело № 2463/2012 г., с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 1614/20.01.2012 г., издадено от началник АНД, отдел „Пътна полиция" при СДВР, с което на касатора, на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба" в размер на 20 лева за нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗДвП, а на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП – лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец и глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в" ЗДвП. Навежда твърдения, че решението на СРС е неправилно и в противоречие със събраните по делото доказателства. Иска се отмяна на съдебния акт и постановяване на друг, с който да се отмени изцяло НП. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът в касационното производство – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция", не взема участие в касационното производство и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното:
Касационната жалба, подадена в срок, е неоснователна.
Д. е привлечена към отговорност за това, че на 15.12.2011 г., около 13:30 часа, в [населено място], на [улица], на паркинга на МОЛ „К.”, при управление на МПС – лек автомобил „Б.-318” с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на И. К. Д., по време на движение назад е нарушила задължението си непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно - да осигури лице, което да сигнализира за опасности, като е реализирала ПТП с намиращия се зад нея лек автомобил „Ситроен” с ДК [рег.номер на МПС] , както и за напускане на мястото на произшествието без да изпълни задълженията си.
Обжалваното решение е валидно и допустимо.
Първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Фактическите изводи на съда са формирани в съответствие със събраните и проверени в хода на съдебното следствие доказателствени материали, като правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, възприети в мотивите към постановеното от него решение. За да потвърди НП е формирал заключение, че то е издадено при съответствие с материалния закон и е изложил подробни и съобразени с доказателствата правни изводи, които се споделят от касационната инстанция.
Неоснователни са доводите в касационната жалба за това, че решението на СРС противоречи на събраните по делото доказателства. Районният съд правилно е обсъдил както приложените писмени доказателствени средства – АУАН, скица към протокол за ПТП № 1393973, 2 броя декларации от жалбоподателя и от другия участник в ПТП, докладна записка от св. Л., справка от регистър на МПС, така и показанията на свидетелите Н. и Т., от които безспорно се установява извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗДвП. Съгласно тази разпоредба по време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. В случая безспорно е установено, че касаторът не е изпълнил посоченото задължение, при което е реализирал ПТП, удряйки се в стоящия зад него лек автомобил, поради което съответно на закона е санкциониран на основание чл. чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП.
Д. не е изчакала и пристигането на органите на полицията, като е напуснала мястото на произшествието, с което е нарушила чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” ЗДвП. Разпоредбата задължава водачите на пътни превозни средства, които са участници в пътнотранспортно произшествие, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди и ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, да уведомят съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и да изпълняват дадените им указания. Неизпълнението на задължението с посоченото съдържание е основанието за ангажиране на отговорността, предвидена в административно-наказателния състав по чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП.

Поради изложеното, обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София - град, XIII касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.03.2013 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 111 състав, по Н. дело № 2463/2012 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ:

Съдия М. П. е назначена на длъжността „административен ръководител – председател" на Административен съд София-област с решение на Висшия съдебен съвет по Протокол № 50 от заседание, проведено на 12.12.2013 г., и е встъпила в длъжност на 21.12.2013 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Весела Павлова)